

เรื่อง การศึกษาของสาขาของเส้นฟันแตกและปริมาตรเนื้อฟันของฟันบดเคี้ยวที่สูญเสียไป ด้วยการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณในการทำสุขภาพฟันเบื้องต้น

กฤษฎิณี เทพวงศ์¹, สิทธิพงศ์ วงษา^{1*}

¹โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย เชียงราย, ตำบลรอบเวียง, อำเภอเมืองม จังหวัดเชียงราย 57000, ประเทศไทย

Email: 05764krittipoom@pcccr.ac.th

บทคัดย่อ

โครงการเรื่องการศึกษาของสาขาของเส้นฟันแตกและปริมาตรเนื้อฟันของฟันบดเคี้ยวที่สูญเสียไปด้วยการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณในการทำสุขภาพฟันมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุ ความลึกของรอยฟันแตก ความกว้างของรอยฟันแตกและปริมาตรเนื้อฟันที่สูญเสียต่อองศาของรอยฟันแตกในฟันกรามบดเคี้ยวและสร้างแบบจำลองสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression) สำหรับการประมาณค่าองศาของรอยฟันแตกจากตัวแปรที่ศึกษา เนื่องจากในปัจจุบันฟันบดเคี้ยวเป็นหนึ่งในฟันที่สำคัญอย่างมากในระบบการเคี้ยว แต่พฤติกรรมกรเคี้ยวที่ไม่เหมาะสม เช่น การชอบเคี้ยวของแข็งๆ เป็นผลทำให้ฟันบดเคี้ยวจำเป็นต้องใช้แรงบดเคี้ยวจำนวนมากส่งผลให้เกิดความเสียหายที่ตามมา ทำให้ผู้จัดทำสนใจศึกษาวิเคราะห์ลักษณะทิศทางขององศาของเส้นรอยแตกของฟันเพื่อป้องกันอาการที่จะลุกลามไปในอนาคต จากการศึกษาพบว่าองศาของรอยฟันแตกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามความลึกของรอยแตก ความกว้างของรอยแตก และปริมาตรเนื้อฟันที่สูญเสีย และรอยเส้นฟันแตกที่มีมุมประมาณ 30–35 องศา เริ่มแสดงลักษณะของการเพิ่มขึ้นของความลึกและปริมาตรเนื้อฟันที่สูญเสียอย่างต่อเนื่อง จึงอาจใช้เป็นเกณฑ์เบื้องต้นสำหรับการเฝ้าระวังประเมินความรุนแรงของรอยฟันแตกในงานส่งเสริมสุขภาพช่องปาก

คำสำคัญ: องศาของเส้นฟันแตก, ปริมาตรเนื้อฟันของฟันบดเคี้ยวที่สูญเสีย, ถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ